

[Christophersen.]

den, at vi vil stemme for de udgiftsforslag, som tager sigte på at støtte erhvervslivet, de produktive virksomheder, for det mener vi er foranstaltninger, der har en chance for at give mere varig beskæftigelse. Derimod vil vi ikke støtte de forslag, som går til ikke-produktive formål. Dem vil vi stemme imod. Ikke fordi vi mener, at det er ufornuftigt, at private mennesker sætter deres boliger i stand, eller at der gennemføres energibesparelser i den private sektor. Det mener vi på ingen måde. Det mener vi tværtimod er overordentlig fornuftigt, men det må der være et tilstrækkeligt incitament til at folk selv finder på. Det er ikke et område, hvor det offentlige bør bruge sine knapt afmålte midler.

Derefter skal jeg vende mig til nogle af de ændringsforslag, vi selv har stillet. Der er for det første en række forslag, som vi har stillet sammen med det konservative folkeparti, og det er forslag, som tager sigte på at gennemføre besparelser over en meget bred front, store og mindre besparelser mellem hinanden. Et par af dem vil jeg godt knytte nogle principielle bemærkninger til.

Der er for det første vores forslag om at fjerne bevillingen til industrialiseringsfonden. Vi ved alle sammen, at industrialiseringsfonden sidste år gik ned på 0 kr., ikke i anvendte midler, men i tilskud fra staten. Vi mener fortsat, at den fond har så tilstrækkelige frie midler, at den ikke behøver det tilskud heller i år.

På samme måde mener vi, det er rigtigt at reducere bevillingen til befrielsesbevægelser, oprørsbevægelser osv., altså denne lidt uafgrænsede konto, hvor der i dag står lidt over 14 mill. kr. Vi har ikke foreslået, at bevillingen fuldkommen falder væk, for man kan ikke afvise, at der kan være formål, som det kan være rimeligt at støtte eller at støtte et stykke tid endnu, men vi mener, at en række af de formål, som midlerne hidtil har været anvendt til, ikke rigtig har kunnet gøres til genstand for rimelig kontrol, og vi mener, at med den afvikling, som i øvrigt har fundet sted i vores engagementer i Angola og Mozambique, er det rimeligt, som vi også foreslog sidste år, at man begrænser denne konto.

Vi har en lille besparelse, for så vidt angår overøvrighederne, men jeg vil godt nævne den her, fordi det er et mere principielt spørgsmål, den dækker over. Den dækker over vores principielle ønske om at få afviklet statsamterne

som begreb. Deri ligger naturligvis ikke, at alle de opgaver, statsamterne i dag løser, ikke skal løses. Det er vi udmærket klar over at de skal, men det ændringsforslag er anført for at markere dette principielle synspunkt.

Vi har en række mindre forslag inden for det bolig-mæssige område. Jeg skal om et enkelt af dem, nemlig det med kollegiebyggeriet, blot sige, at efter vores opfattelse har udviklingen i kollegiebyggeriet ført til, at vi har mange kollegier stående med betydelige udlejningsvanskeligheder. En del af de midler, som derved er frigjort i form af ikke brugte bevillinger, er vi enige om skal anvendes som støtte til ned-sættelse af huslejen – det har vi senest stemt for i finansudvalget i sidste uge – men vi mener ikke, at der derudover er grund til at investere i opførelse af nye kollegier, førend den nuværende kollegiesituation på en helt anden måde er afklaret, og førend der på en helt anden måde er skabt balance i driften af de eksisterende kollegier.

Vi har en stor gruppe ændringsforslag, som er samlet i en budgetreguleringskonto. Jeg skal om tre af dem sige, at de har en indbyrdes sammenhæng. Det er forslagene om, at børnetilskud, sygedagpenge og arbejdsløshedsdagpenge reguleres i det kommende år med hensyntagen til den 6 pct.s indkomstramme. Det synes vi er en rimelig ting, når man for den øvrige del af befolkningen ønsker, at indkomsterne skal holdes inden for en sådan ramme, at vi så også regulerer disse tilskudsordninger, sådan at de holder sig inden for rammen. Ellers vil vi jo få den besynderlige situation, at dagpengeydelse stiger med måske 11-12 pct. på et tidspunkt, hvor arbejdsindkomsterne kun må stige med 6 pct. Det mener vi ikke er rimeligt, og vi tror, det vil udløse misforståelser mange steder.

Vi har også en anden gruppe ændringsforslag, der er samlet under betegnelsen stramning af normer og standarder. Vi har den opfattelse, at tiden er løbet fra en række særlige aflønnings- og tillægsordninger inden for det offentlige. Jeg mener, man burde bruge den nuværende overenskomstforhandling mellem staten og personaleorganisationerne til at få disse ordninger afviklet. Jeg mener endvidere, at der er en række normeringsordninger, som bør strammes op. Vi kan tage eksemplet med forholdet mellem forsknings-, administrations- og undervisningstimer inden for de højere læreanstalters område, men der kunne også næv-